

Sygn. akt I 1 C 531/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Jędrzejewski

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2019 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. (...) S.

z siedzibą w G.

przeciwko T. C.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża powódkę;

III. zasądza od powódki S. (...) S. z siedzibą w G. rzecz pozwanej T. C. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenia:

1. Odnotować i zakreślić w rep. C,
2. odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powódki i pełnomocnikowi pozwanej,
3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

G., dnia 29 sierpnia 2019 r.

UZASADNIENIE

(Powódka) S. (...) S. z siedzibą w G. wniosła o zasądzenie od T. C. (pозwanej) kwoty 13.287,87 zł oraz odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż maksymalnych od dnia 2 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Jako podstawę roszczenia wskazała umowę pożyczki zawartą między stronami w dniu 30 września 2013 r.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym elektronicznym, w którym wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że umowa łącząca strony jest nieważna, gdyż została zawarta przez pozwaną w stanie uniemożliwiającym świadome i swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli.

Powódka w piśmie z dnia 2 maja 2019 r. wobec wydania w sprawie I C 30/18 opinii sądu lekarskiego o stanie zdrowie pozwanej, której nie kwestionowała ograniczyła powództwo do kwoty 1.956,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty wskazując, że podstawą zasądzenia tej kwoty powinny być przepisy o świadczeniu nienależnym podlegającym zwrotowi. Jednocześnie w pozostałej części powództwo cofnęła ze zrzeczeniem się roszczenia.

USTALENIA FAKTYCZNE

1. W dniu 30 września 2013 r. powódka zawarła z pozwaną umowę pożyczki w kwocie 18.000 zł, która miała być zwrócona w miesięcznych ratach przez okres 10 lat.

Dowód : umowa k. 30-32

2. Na podstawie opinii biegłego ustalono, że w chwili zawierania umowy pozwana znajdowała się w stanie wyłączającym świadome i swobodne podjęcia decyzji i wyrażenie woli.

Dowód : opinia ze sprawy I C 30/18 k. 79-83 akt

3. Na konto pozwanej w dniu 30 września 2013 r. została przelana kwota 16.560 zł.

Dowód: zestawienie operacji – k. 136

OCENA DOWODÓW

4. Stan faktyczny w niniejszej sprawie był niesporny, gdyż strona pozwana po przeprowadzeniu dowodu w innym postępowaniu zaakceptowała stanowisko pozwanej, że umowa podpisana między stronami była nieważna. Pozostałe dowody w postaci dokumentacji związanej z umową i rozliczeń wpłat dokonywanych na jej poczet nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

ROZWAŻANIA PRAWNE

5. Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

6. Kwestia sporną w niniejszej sprawie było czy sąd powinien powództwo oddalić w całości, umorzyć w części i w pozostałej części oddalić, lub umorzyć w części i w pozostałej części rozpoznać zmienione powództwo.

7. Sąd uznał, iż nie jest dopuszczalna zmiana powództwa przez powódkę. Powódka pierwotnie domagała się zasądzenia kwoty 13.287,87 zł oraz odsetek umownych w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie nie więcej niż maksymalnych od dnia 2 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty, a następnie cofnęła roszczenie w części co do należności głównej jak i charakteru odsetek dochodzonych, pozostawiając żądanie kwoty 1.956,24 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie mając świadomość że zmiana taka jest niedopuszczalna w postępowaniu uproszczonym powódka wniosowała o zmianę reżimu postępowania odrębnego, jakim jest postępowanie uproszczone na postępowanie zwykłe. W ocenie Sądu brak było podstaw do zmiany tego reżimu, gdyż nie zachodziła żadna z przesłanek z art. 505⁷ k.p.c. czyli sprawa nie była szczególnie zawila, ani też do jej rozstrzygnięcia nie były wymagane wiadomości specjalne. W ocenie Sądu wobec treści art. 505⁴ § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym taka zmiana powództwa jest niedopuszczalna. Powodowało to, że Sąd nie mógł tak zmodyfikowanego powództwa przyjąć do rozpoznania i rozpoznać merytorycznie.

8. W ocenie Sądu powódka w pozwie określiła podstawę prawną i faktyczną powództwa. Była nią umowa pożyczki, która miała być zawarta między stronami i określiła okoliczności faktyczne w jakich doszło do jej zawarcia, spłat i rozwiązania. W wyniku argumentów podniesionych przez stronę pozwaną, powódka zaakceptowała stanowisko strony pozwanej o nieważności tej umowy. W konsekwencji takiej postawy procesowej, powódka cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia, jednakże jedynie w części przekraczającej swoje zmodyfikowane powództwo. Oświadczenie swoje motywowała tym, że po ponownym przeliczeniu dokonanych wpłat oraz ponownej ocenie materiału dowodowego należy mówić o tym, że pozwana otrzymała świadczenie nienależne które winna zwrócić i to świadczenia w ocenie sądu winno być od pozwanej zasądzone.

9. Jednocześnie w ocenie Sądu, należy zauważyć że to cofnięcie powództwa w części, było motywowane chęcią osiągnięcia chociaż częściowego sukcesu w postaci uwzględnienia powództwa co do nienależnego świadczenia.

Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Sąd nie uwzględnił cofnięcia powództwa w części jak to określiła powódka w swoim piśmie z dnia 2 maja 2019 r. Cofnięcie to byłoby niezgodne z zasadami współżycia społecznego, a szczególności lojalności wobec uczestników obrotu prawnego i adekwatności podjętych działań. W ocenie Sądu niniejsze postępowanie zostało wszczęte, aby zablokować postępowanie wytoczone przez pozwaną w dniu 11 stycznia 2018 r. powódce w sprawie I C 30/18 o uznanie umowy pożyczki z dnia 30 września 2013 r. za nieważną. Wytoczenie w dniu 2 sierpnia 2018 r. niniejszego powództwa miało na celu spowodowanie, by sąd w tamtym postępowaniu uznał, że strona powodowa nie ma interesu prawnego w prowadzeniu procesu, skoro został wytoczony proces o świadczenie. Powoduje to, że powódka była świadoma jakie zarzuty wnosi pozwana w stosunku do tej umowy, a mimo to wszczęła postępowanie o zasądzenia należności z nieważnej umowy. Już w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana załączyła szereg opinii z innych spraw z podobnego okresu, które wskazywały, że pozwana nie miała świadomości i swobody przy zawieraniu umowy. Dopiero jednak sporządzenie opinii w sprawie I C 30/18 spowodowało, że powódka częściowo cofnęła powództwo, a częściowo starała się je zmodyfikować wskazując inną podstawę prawną i faktyczną, co w postępowaniu upominawczym jest niedozwolone. Powodowało to, że Sąd uznał cofnięcie powództwa za niedopuszczalne.

10. Skoro strony procesu zgodnie twierdziły, że umowa zawarta między stronami jest nieważna, to w ocenie Sądu na podstawie tych stanowisk i opinii ze sprawy I C 30/18 uprawnione było przyjęcie, że pozwana udowodniła, że umowa zawarta w dniu 30 września 2013 r. była nieważna. Powoduje to że wszelkie roszczenia, które opierały się na tej umowie i jej ważności są bezzasadne.

11. Dlatego też Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo uznając, że żądanie którego podstawę stanowić miała zawarta umowa nie było zasadne i podlegało oddaleniu na mocy art. 6 k.c.

12. O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. obciążając nimi stronę powodową jako stronę przegrywającą proces i zasądzając od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.